

Szerkesztőség:Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.Bérmertelen leveleket csak ismert
kéztől fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.**Kiadóhivatal:**Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:	
Egy évre	12 ft.
Fél évre	6 ft.
Negyed évre	3 ft.
Egy hónapra	1 ft.

Vidékre postán küldve:

Egy évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 ft. — kr.
Negyed évre	3 ft. 50 kr.
Egy hónapra	1 ft. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Felhívás.

Az aradvárosi szabadelvű pártnak tagjait szíveskedjék felhívni: szíveskedjenek — neveiknek a törzs könyvbe leendő bejegyzése végett, a párt irodájában (Deák Ferencz-utca, Heim-ház) megjelenni.

A pártiroda minden nap délután 5—7 óráig nyitva van.

Az elnökség.

Pünkösdi apostolság.

Arad, május 28.

Sorsára bizva, mint az eldöntött, üres csónak, állanak a választási kampagne előtt a magyar parlament volt képviselői. Nagyon kevésről sejteti bizonyosan, hogy újra urai lesznek a mandátumnak, népszerűség, nagy név, érdemek, avagy pusztá véletlen árán. És minél nagyobb a bukás eshetősége, mely pártokat ismét messze fog elterelni céljaiktól, annál erősebb a küzdés ingere, s annál kevésbé válogatós a győzelemért az eszközökben agyengébb fractio, mely a bukás előérzetével megy a küzdelem elé és annak sulyával kerül ki abból.

Az idegesség, a türelmetlenség a legcharacteristicusabb jele ilyenkor a győngeségnek, melynek kitünőbb, találgatóbb típusát keresve sem találunk két ellenzék mai viselkedésénél. Jelöltjeik beszámolóiban, programbeszédeiben, nincs egy nyugodt pont, nincs egy szenvedély nélküli mondat. Valamint lapjaik colossalis durvaságai, úgy a parlamenti gyakorlatok egy folytonos tüzökadásnál nem egyebek, melyeknek fanaticus, majd jól számító ravasz indulatból odavetett jelszavai ismét és ismét: Damnation de Tisza, Tisza el-kárhozása. Ez az egy mondat vonul keresztül ösztönöszerű következetességgel beszédben, sorokban egyaránt, s kiol a kormány iránt minden létező rokonszenvet, s érdemei elismerésére a nagy szöözönben nem tud egyetlen egy szót sem találni az újra vesztett érző ellenzéki cortézia. Az a neveltségs önnésség aztán, mely ilyenkor a monopolizált hazafiság minden előnyös kiváltságait az ellenzék tör-

péire rakja, míg a kormány és anynyi sok kimagasló tehetségű párttagja csaknem a sansculotte-ok izlésére valló jelzőkkel dehonestáltatik, — ez az önnésség ilyenkor azt a legvisszatetszőbb, a legdeprimálóbb hatást.

»Csak egy elismerő szót a kormány-nak, és — mi veszve vagyunk!« kiáltja intőleg a magyar parlament volt ellenzéke és a mint kortesei bejárják a két hazát, ebben a tonusban támad a rábeszélés minden szava és a pünkösdi apostolság ez alakjai egyhangú, sokszor hasztalan eldallott nótáikkal eszünkbe juttatják azt a kevésbé intelligens időt, midőn még az arczon a garasos bajuszpedró, a fejeken pedig a fokok csinálta a hatást.

De azért — fajunk véralkatánál fogva és a két állam viszonya miatt, — első sorban politikusnak érzi magát minden magyar ember. Tulnyomó része, az igaz, hogy józan és inkább az észre hallgat és egy napi hazafias káromkodásnál többre tartja azt, hogy azalatt az idő alatt — gondolkozzék. A másik tábor aztán az ellenzék, köztük felesszámú pünkösdi apostollal, kik ma élnek még egy pár hétig rövid királyságukat, de tagadhatlanul királyi comédiát játszanak ez idő alatt. Soha ennyi Falstaffot és Rabagast egy táborban! Azt a kevés részt, mely egy régi, érintetlen hagyomány örökösévé ideált szolgál e tömegben, mennyire elenyészett az a sok va banque-ot játszó alak, melynek mindegy akár egy Rác Géza-vagy Csanády-cabinet is, csak hogy valamit lendítsen az existencián, s minthogy káromkodni könnyebb, mint okoskodni beszélni, hát lett ellenzéki. Ki ne tudná már szajkó módra elmondani, hogy az ország a tönk szélén áll, a hazafiságnak nincs mit keresni szent-István országában, hol mindnyájan Bécs fejős tehenei vagyunk a nélkül, hogy ennek megszüntetésére a kormány valamit is tett volna, holott a jogfeladások...

Valóban a jó izlés ellen való merénylet nélkül nem is lehet folytatni ennek az évtizedes banalitásnak mindennapos otrombaságait, melyek azonban hivatva vannak az ellenzéki politika nyilvánulásaiént tekintetni. Hogy aztán ezek a felújuló fogyatkozások

több izgatást, mint őszinte szenvedélyt, több áltatást, mint igazságot és több személyi gyűlöletet, mint elvekhez való ragaszkodást vesznek alapul, az nem lehet kérdés, mert a magyar ellenzéknek néhány év óta az a fő jellemvonása, hogy — az egykori magyar trónkövetelőként, — mindenről, a mivel kormányt és pártját — tekintet és néha a jó nevelés követelménye nélkül, — kisszebbitni, gyanúsítani lehet, azt hiszi, hogy joga van.

Az ellenzék kortes álláspontjának árnyalatait, sokféle tehetségeiben nem igen részletezhetjük, de a kép, mit fennebb odavetettünk, a kérelhetlenségig hü. Ugy áll szemben a kormány és többségével, mint egy szorgos és soha nem pihenő gazda mellett, a folyton a kapuban pipázgató gáncsolódó szomszéd, kinek a nagyotmondásait egy ideig komolyan, majd mosolyogva hallgatják az arrajárók, majd kikerülnek és folytonos izgagaskodásaival magára maradván olyan lesz, mint a még zakatoló, de üres garatu malom.

Nézetünk szerint ez a helyzet sokkal tisztább, semhogy a magyar választó közönség mindjárt első pillanatra be ne lássa, hogy a körülmények számba vétele mellett a komoly haladás és szakadatlan munka szolgáltatást álló kormány, vagy a soha semmit el nem ismerő ellenzék kötelező hazafisággal a szavazatra. Soha sem mondtunk és nem is megyünk az optimizmusban odáig, hogy a mai helyzetet kifogástalannak mondjuk, de velünk együtt a választások komoly megfontolásaiban felérő polgárság igazat ad annak a felfogásnak, hogy Magyarország a modern államiság, a cultura és magyarosodás utján való haladásra nézve az e cyclusban kormányon állott többség kezeiben, biztos kezekben állott és reménnyel biztat a jövőre. Az ebből a felfogásból támadó meggyőződés nyugodtsága és önbizalma látszik meg a kormányon és a házon kívül lévő többségében egyaránt. A hány kerületben valami rendkívüli lázas nyugtalanság, vagy zajosabb pártélet merül fel, az mind az ellenzék türelmetlen erőfeszítésének mozgalmából származik.

nevelé a gyermeket, a tizenhat évnek minden szüzié bajával és szellemével. Mint gyermeknapfényt szerető, pajkos, enyelgő rózaabimbó volt, — s most, midőn keble egy ismeretlen érzés előtt fölnyitni készül, ibolya akar lenni: árkyékban húzza meg szerénységét. Kezde szeretni a magányt. Edig őt látták, most ő akar látni, hogy őt ne lássák. Szeretné tudni, ismerni, megfajítani, rezést, magyarítani gondolatot. A jövő kertéből egy eltévedt, szelektől elkaptott virágillat, a sejtelen édeséssége kezdé bódgítani. Jobb valamit nem tudni egészen, mint síváron tudni. Utána nézett az uszó felhőnek, búcsút intett neki; vándornak hitte: majd előkerül megint; s nem gondolt arra, hogy tengerig sem tudva menni, elenyészik és aláhull a fényes ösvényről...

Mikor én először láttam, akkor már „nagy” leány volt, de még mindig „fattyu” Az is lesz mindig, míg csak az az öreg, könyező szem le nem hunyja pilláit örökre... Még a sírban is az.

Szegény Mathild néni! Ugy szerettem én, mikor megcsókoltam homlokomat, megismogatta fejemet! Hét éves lelkekkel szerelm voltam bele. Száz éves esperesnek meg nem tettem volna, a mit neki egy kérésére szívesen cselekedtem. Most érzem már, mennyivel bántabb voltam akkor leánynyal szemben, mint most... Szavaltam neki lelkesen Petőfiből: „Álmimban gyakran látogatsz meg”... Ugy örvendett a lelkem, hogy ő örül az én szaválásomnak. Egy mosolya több volt előttem, mint az öreg Marcin bácsinak minden döngő dicserete: „ember, vagy nagyot nőj!”

Ott voltam lakodalmán is. Mindenki vig volt. Nevető társaság előtt nagytá forradalmi élményeit az öreg, az „anyjok” pedig derült hazatalansággal ünnepelt lelkében. Szerencsés házaságok kötött gyermekük, hittek a jövő üdvében.

Vidám volt Mathild néni is. Ugy elcsó-

és ez természetes. A sikertelenség, mielőtt megbénítana, excursiókra ragad és innen támad aztán az a honmentő zaj az országban, mely az ellenzéknek hozsánát látszik zengeni. Ez a látszat azonban kiábrándítólag csal. A választási élet pünkösdi apostolainak szereplése az urnák előtt véget fog érni. A szavazatok be fogják bizonyítani, hogy a Tisza-cabinet mellett neki joga van a kormányra.

A damnation de Tisza zaja vissza fog hatni és az újra többségben levő kormány, kezében a nemzet mandátumával, ismételtén legjobbj erejével fog arra törekedni, hogy közviszonyainkat nehéz munkával előre vite, felejtse el a nemzettel a mai, jogosulatlan pünkösdi apostolságot.

Törös Tivadar.

Az osztrák-magyar kiegyezésről cikkeztek legutóbbi számában a „Nord. Allg. Ztg.” és kiemeli, hogy a monarchia belviszonyai az elkerülhetlen hullámzások dacára megstabilizáltak. Az életéről, melyet a monarchia dynasticus érzületéből merít, láthatólag a dualismus is áthatja. Mindenesetre azonban, a dualismus fejlődésében mindinkább legyőzi azon kételyt, melyet megalkotásakor találkozt. A monarchia életében és a conservatív elveknek törhetlenségében való hit, mely döntő pillanaton véget vetett a birodalomban levő meghasonlásnak, a mélyreható, nagyfontosságú újjáalkotással szemben jogosnak bizonyult. Igaz, hogy ez esetben, Ausztria közmondásos szerecsénye leginkább abban mutatkozott, hogy úgy Ausztria, mint Magyarország kormányának élén oly férfiak állanak, kik a dualismus feltételeit iránt való érzéket erélyességgel párosítva arra törekednek, hogy az állam tekintélyét mindenféle veszélyes pártüzelmekkel szemben érvényre emeljék.

A trónbeszéd alkalmából a „N. Fr. Presse” cikket szentel a lefolyt országgyűlési cyclynak s többek közt Tisza miniszterelnök érdemeit méltányolja melegen: „Miként a törz — így ír a bécsi lap — mely az őz halványlombjainak ékességében is az erő és elpusztíthatatlan tartósság benyomását kelti a bizalmat ebrezt az iránt, hogy jövő tavasszal ismét frissen zöldelni fog, — úgy állt a miniszterelnök a király oldalán, midőn az a trónról Magyarországot legutóbbi három évi országgyűlési sorsójának berekesztését hirdette. Tisza Kálmán mögött oly miniszteri pálya áll, mely

dáltam, mikor hosszú fehér ruhájában, fején lengő finom fáttyollal lejtett a tánczban vőlegénye karján. Egy megtestesült szerelmes álom.

Csak a vőlegény arcára nem szerettem nézni.

En nem tudom mi sugta gyermeklelkemnek, de ha rá tekintettem, elfogódott a szívem, sajnáltam nagyon Mathild néni. Nem tudtam megmagyarázni, miért nem néz a menyasszonyára? Ugy maga elé egy helybe barmult a tánczban. S mikor vége volt a táncnak, félrevonult egy melléktérembe; nem látta senki menyasszonyával csevegni, suttogni, mint a hogy ezt már megszokta látni az ember.

Szegény gyanyutalan sziv! Mathild annyiszor felkereste vőlegényét s mikor az rozslóltról panaszkodott, ő naiv, őszinte hitével csakugyan betegnek tartotta.

Pedig nem beteges volt az, hanem egy magunt élet kedvetlensége, egy ijesztő lélek sívársága, mi a szívből önkénytelen az arcra húzódik árnyék gyanánt.

Sok körje volt Mathildnak, egyik décegebb a másiknál s csodálatos, hogy a szülők is, mint ő, ezt az ijesztő alakot nézték legjobbj szemmel. Selindi Kázmérnak hiták, egykor vagyonos elődök elszegényedett ivadéka. Anyja báróné, kit a kényszerűség vett rá, hogy atyjának neje legyen. A mijók volt még, azt fiók nevelésére adták. Kázmér nem látott szükségét semmiben, s talán e kényelem, e túlság viit gond rontotta meg. Külöségeiben fogta fel az életet, nem volt ideje, alkalma a jobbal, a lelkiel megismerkedni. Azon veszélyes elv zászloja alá szegődött, melyre fekete bűtökkel ez van felírva: „pénz minden!” Nem tudta pénz nélkül elképzelni az életet. A pénz az élet, az élet magában semmi. Hivatásunkat, komolyan nem ismerve, nincs az életnek becsa, a léhaság sodró hullámainak oly jól esik átengedni magunkat. Gondolta, ez a „semmi” még lehet „valami” az öreg Ottományi pénz-

már jóval túlhaladta a miniszteriumok normalis korszakát; több mint tíz évi működése alatt nem volt hiány oly válságokban és veszedelmes incidensekben, melyek sok másokat az ő helyén örökre ledöntöttek volna. De az okos és világtapasztalt férfiú még sem bukott el és segédesszéi által mindig meg tudott állani a nehéz napokban, míg az idő helyre nem állította a megzavart egyensúlyt s ma, midőn Tisza új választási küzdelemnek megy elvébe, mely a többség és kormányra fölötti törábi öt évre fog dönteni, meg oly kevésbé van elhasználva s oly mélyen gyökeredik a nemzet bizalmában, hogy nem kétkedik újbóli győzelmében a választások alkalmából s az általános vélemény Magyarországon az, hogy a választások Tiszára nézve az eddiginél is nagyobb többséget fognak eredményezni.”

A battonyai választó kerület országgyűlési képviselője, folyó évi május hó 30-án, vagyis pünkösdi másod napján, délelőtt 11 órakor, Phán Katalin battonyai vendéglőhelyiségében beszámoló beszédjét fogja megtartani.

Mire a t. cz. szabadelvű párti választók tisztelettel meghívhatnak

a battonyai szabadelvű párt elnöksége által.

Gáj veszedelme.

Arad, május 28.

Dr. Avarffy Imre orvos ur Arad közegészségügyét és a vízvezeték kérdését tárgyzó, nagy feltűnést keltett, szakavatott cikkekben városunk halálózási viszonyait a statisztikai adatok nyomán a való tényekre reducálva kimutatja, hogy a halálozások átlagos magas százalékát a Gáj külváros emeli. Avarffy ur hosszabb ideig volt ezen külvárosnak kerületi orvosa s mint ilyen évek során át ott lakván, gazdag tapasztalatokat szerzegetett az ezen kedvezőtlen, hogy ne mondjam: lesújtó közegészségi viszonyok okaira nézve is. De legnagyobb sajnálatomra említett cikkekben erre ki nem terjeszkedik.

E lapok mai száma közli a gáji kapitánynak telefon utján tett azon jelentését, hogy a felgyűlemlett belvizek már a belterületet is elárasztották s megadták a házakat, melyekből a lakókat ki kellett költöztetni.

zével és Mathild kezével. Lett is az ő feltevése szerint.

Mathild szerette, hiszen ez első szerelme volt. Az első szerelem gyakran csalódik, de azért megmarad másíthatatlannak és öröknek a családok keservében is. Fejedelmi szívet érdemelt volna s a szolgálólelkek dobogott martaléknál. De ő ezt nem tudta, örömmel engedte magát dobogni. Szegény, szegény Mathild néni...

Sok idő telt el azóta.

Mathild megismerte az életet, nyomorultnak, hitványnak tartotta már; de azért nem gyűlölte, még inkább szeretett mint valaha. Késérő szeretet volt már ez, de nemesebb mint az édes. Ismerte már annak alacsonyágát, kit ő nagynak, nemesebb hitt. S a szeretet, e csoda érzület, ilyenkor legvirgibb s legjótékonyabb, mint a sivatag békés óázsa.

Kázmér nem hazudtolta meg továbbá életét. Minden tevékenysége abban állott, hogy Marzi bácsitól pénzt csikart, mikor csak tehetett. Az öreg mért ne adott volna a „bárónfiá-nak”? Hisz’ ez hoz az Ottományi-családra fényt és dicsőséget! Oh ilyenkor. — mitől, mitől nem — úgy elcsótúttak a falon azok a rongyos régi képek, mindegyiknek haragra húzódt a szemöldöke. Tán odakünn árnyékok kergettek a fény...

S egykor csak nem volt Kázmér sehol. Egy állítólagos vállalat megkezdésére kicsikart jókora összeggel egy éjjel Mathildot s kis fiát, kit az öreg Marzi bácsi mohó kedvvel „igazi fattyu”-nak nevezgetett, elhagyá. Dehogy volt zive, ha ezt a mosolygó ártatlan teremest el tudta hagyni.

... Ki tudja elgondolni a csapás nagyságát, mi szegény Mathildot sújtotta. Most ocsudott álmából. Kirabolt, kifosztott kincstárnak érezte szívét s azt a rablót nem tudta jökölni, nem tudta nem szeretni... Várt, várt sokáig nyugtalan, türelmetlen reménnyel, hogy visszajön még, de hiába.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája

(Május 29.)

Szegény Mathild néni.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Kietlen élet, hadd rajzoljak rólad egy tört képet, egy illanó árnyékot. Ne szóljatok meg érte emberek, ti, kiknek még erőz szívetek van. Hallgassatok meg ti, kik többre tudjátok még becsülni a nemtelen örömkönl a fájdalom, nemességét. Jöjjetek elő, költsézet barátai, éreztetek egy percig én velem a mikor elvégeztem mondkámát, ne fogjátok rá, hogy mesemondás.

Olyan kiesi voltam még, mikor azt a történetet hallottam, mely a napokban ért véget szomorúan, mint egy tragédia. Akkor sirtam rajta, mert láttam, hogy mások is sírnak. Most, ha az egész világ kacagva fordul is vélem szembe, akkor is szememre száll a sírás felhője s mint villám rebbenti lelkeket a nyugtalanság, az érezni nem tudhatás édes-fájó helybenhagyása. Akkor csak szegény Mathild néni sajnáltam, mos. sajnálom azt a két öreg is, kik megmaradtak, mint tört árbócok, hogy bizonyosságot tegyenek a viharról: a múlt szenvedéséről, fájdalomáról.

Híres ember volt ezelőtt Biharban az öreg Ottományi. Valamire való esemény nem történt meg nélküle a megyében. Voltak tisztelői sokan, de voltak ellenségei is. Nagy hazafi hírében állott, rajongott a szabad eszmékért, utálta a kicsinykedő, hajhasz világot.

Átküzdötte a forradalmat is, mint nemzeti kapitány. Ezt ugyan az öreg szerette tagadni, mert az ő csapatában történt, hogy mikor a muszkák közeledtéről hírek szállongtak, egy kasza-szuronyos boeskoros német, kit a többiek öszozlónak tettek mindnyájak nevében, arra figyelmeztette: „kapitány uram, talán alkalmatosabb lenne a hegy megéremni

A gáji kapitánynak eme jelentése nagyon is indokolja mostani felszólalását az iránt: hogy elérkezett az idő, a midőn a gáji belvizek levezetését továbbra halsztrani nem lehet.

Egészségügyi és vagyoni tekintetek egyaránt követelik a sürgős intézkedéseket, a melyek elől annyi ezer ember élet- és vagyonbiztonsága szempontjából kitérni nem lehet, nem szabad.

Nem szükséges szaktekintélynek lenni annak ismerésére, hogy a lefolyással nem bíró nagyobb vízmenyiség a levegő és a nap behatása folytán poshadásnak, vagy rothadásnak van kitéve, mely fizikai folyamatok alatt kártékony gázok fejlődnek ki, a miből a mocsárláz: malária származik. Meglehet és valószínű is, hogy más ragályos betegségek is származnak innen, a mire városunk érdeműs főorvosa leginkább megfelelhet.

Gájban a halálozások száma kétszer annyi, mint a belvárosban, mely kedvezőtlen arányt, ha nem is kizárólag, de bizonyára legnagyobb részben a le nem vezetett belvizek idézik elő.

Minden veszteség pótolható, csak az emberélet nem; a miből önként következik az, hogy a legmesszebb menő áldozatoktól sem szabad visszariadni ott, hol ember életről van szó.

Aradnak népesedési viszonya ugy sincs kellő arányban a város fejlődésével; alig van az évnek szaka, hogy ne szorulnának vidéki munkások importálására.

Ezen tekintetek elől elzárkozni nem lehet. A bajon segíteni kell és pedig mielőbb. Lelkiismeretbeli kötelesség embertársaink életének megmentésére minden lehetőt megtenni.

Ha a vagyoni kérdést tekintjük, a vízlevezetés szükségé nem kevésbé indít. Sehogy sem lehet összeegyeztetni a méltányossággal azt, hogy a gájiak ugyanannyi állami és közsegi adóval lévén megterhelve, mint a belvárosiak, nemcsak ezeknek előnyeiben nem részesülnek, hanem vagyonuk az év minden szakában állandó vízveszélynek van kitéve.

A belváros kövezési és csatornázási munkálatára ez évben is körülbelül 50.000 frt van praeliminálva; a Gájra... semmi, sőt még a közmunkáját is kiviszik a vízesi utra és máshova.

De mellőzöm a további részleteket, nehogy sok keserű igazság jöjjön tolam hegyére.

A gyökeres orvoslásnak van egy módja, mely a mig egyrészt minden víztől mentesíti a sokat szenvedett külvárost, addig másrészt nemcsak a ma-

gánosok, hanem a város tulajdonát képező nagyobb területű szántóföldet és legelőt mindenkorra megmenti a belvizek pusztításától.

Negyedik éve annak, hogy a Gáji külvárost a felgyülemlett belvizek a mostanihoz hasonló veszéllyel fenyegetvén, a szorongatott lakosság kérelmére polgármesterünknek a szomorú helyzetet feltárta. Mélyen megindulva, a főkapitányt és főmérnököt maga mellé véve a helyszínre sietett és a lesújtó igazságról személyesen győződött meg a polgármester úr az orvoslás módjáról tanácskozáva a főmérnök úrral, élénken emlékezem annak eredményére, mely szerint a bajon csak úgy lehet segíteni, ha a víz levezetésére egy csatorna építtetik, mely a pécskai országutat a »Hermann tanyá« tájékán keresztülvágva, a »holtmaros« medrébe torkolna. Még arra is emlékszem, hogy a csatorna kiépítésének költségeit a főmérnök úr hozzávetőleg tízezer forintba tette. — Az időben indult meg nagy erővel a »száz-éres« szabályozásának kérdése, melynek létrejötte az említett csatorna kiépítését teljesen feleslegessé teendette. Kilitás is volt arra, hogy egy, legfeljebb két év alatt a száz-éres szabályoztatni fog s ez idő alatt a munka annyira fog haladni, hogy Arad város és határának vízei a száz-éresbe vezethetők lesznek.

Magam sem vagyok barátja a felesleges költségeknek és a kilitásba helyezett szabályozás által rövid időn úgy is bekövetkező orvoslásba beleugodtam. De azóta elmúlt három év, és a szabályozás kérdése ma is ott van, a hol három év előtt volt: a kezdet kezdetén. Még ma is kérdéses: hogy egyáltalán létesüljön-e a szabályozás, s ha igen: mikor?

A gájiak elvesztették reményüket ahhoz, hogy a száz-éres szabályozása által rövid időn a vízveszélytől megszabadulhassanak. Kétségbeesett lenne rájuk nézve, ha ismét bizonytalan számú esztendőig kellene a megváltásra várakozniuk.

Gáji polgártársainktól a segítséget megtagadni nem lehet. Méltányos azon kérésük, hogy ne tétessenek ki továbbra is a száz-éres szabályozási kérdés esélyeinek és a véletlennek, hanem tegye meg a város mindazt, a mi annyi ezer ember élet- és vagyon-biztonsága érdekében oly sürgetően szükséges.

Antalfy Endre.

Kossuth Lajosnak Arad városa díszpolgárává választása iránt a városi törvényhatóság legközelebbi közgyűléséhez több bizottsági tag által aláírt következő indítvány fog beérkezni:

„... Ha engem, a nemzet által törvényhozásilag megtagadott multnak 33 év óta hontalan roncsát, hazámfai ott a távol hazában, idők és viszonyok minden változata

zett pálmá. Ott valék temetésén s azóta ridegnek, komolyan látom az életet.

Előttem áll az öreg Marci bácsi lengő ősz hajával, szakállá elszájtával, az »anyjok« fehér, szobor arcával, a mint szemök záporá aláhullott a »fattyu Tilda« koporsójára. Csak ezt ne láttam volna. Be feketének, be gyászosan láttam azt a főhéfer szemfedőt.

A temetés után Marci bácsi leborította ott a falon azokat a régi rongyos képeket fekete fátollal, lelkét pedig még feketébb búban állt, soha el nem multatott. Az anyaszívem nem szökö, nem tudok szólni.

A sirhoz halás a természet, önként gazdagon hozza virágait, mint elkésett ajándékokat. Ha álmai azok az alatta aluvának, úgy boldog, mert szép álmai vannak...

Ugy szeretném, ha elhítenék velem, hogy én most hazudtam, hogy ez csak mese-mondás!

Csészi Imre.

Észrevett ibolya.

(Elbeszélés.)

— Az »Aradi Közlöny« redelt társaság —

Ira: Zachariás Kallós Ilonka.

Zsolnai Lajos ur egy gyászjelentéssel kezében lépett be neje szobájába, a ki egy keverten végig dölve egy regény olvasásába volt elmerülve.

— »Kedvesem, szomorú hirt mondom, szegény sógorom meghalt.«

— Szegény asszony, mondá Zsolnai, én ugyan nem ismertem őt, de azért részvétet nyújtok családja iránt.

— Nincs nagy családja, csupán egy 15 éves leányt hagyott hátra; szegény szép kis Lenke, mely sokszor ringattam hajdan karjaim között, most egészen egyedül áll a világban oltalmazó és nagyon nélkül. — Edes Emmám, folytá Zsolnai kérően, szeretném, ha a gyermeket magunkhoz vennék!

— Jó, felelé Emma, csak győződ a gyermekek nevelését, már magunknak is kettő van...

— Már Lenkének be van fejezve nevelése, sőt mint hallottam, anyja tanítósné akarta kiképeztetni. Mily jó lesz, a mi kis Violának mellé, jövőre már úgy is nevelőnő kellene számára fogadni.

daczára kegyetlen megemlékezésekre méltanak, s jókarakterű tanúsításával fel-felrengenek életük szomorú végalkonyát: ez reményezve nem csupán megemlékezés. Hanem az erkölcsi jótétének becsével bír... Így ir nagy hazánk: a Kossuth Lajos abból az alkalomból, hogy Kiskun-Félegyháza városa közgyűlése a város díszpolgárának választotta meg.

Megszilárdított, erkölcsi jótétének annak részére, ki a tiszteletről annyira méltó, ki által annyi millió élvezi a hazában a szabadság jótétét. Am a haladást magát helyesen vezetni, ezt mentől előnyösebben és a közjára aknazni ki: osztályozza egyes halhatatlannak. Ezek miközbe nem a mindennapi ténykedés, hanem világra szóló cselekedet, mely által a nemzet százados lépést tesz előre, emeli fehéret, növeli hatalmát bent és kifelé egyaránt.

Létező volt a hazában az egyén, szabad polgári képviselt néhány ezer, annyi millióval szemben. A föld, melyet véres verejtékekkel munkált a jobbágy, nem vala övé, élet és vagyon felett a földesur uralkodott. Törvényt alkotni csak a kiváltságos osztály jogosított, a teherviselés egyformaságát még hirből sem ismerték: ember és ember között fennállott a születés előidezte jogtalan különbség. A középkor már tulhaladtól dohos szelleme uralta még mindig a hazát s beköbá verte az előrehaladást. És ekkor ily zúrvávarban adta a gondviselés Magyarországnak Kossuth Lajost. — Létező küzd e haza, mióta a hét vezér után megalkottatott, hányzor volt már az enyeszt szélén, de a végső pillanatban a népek sorsát intéző végtelen erő segített bajok és részeken, s megmentek, megteremték újjal és annyiszor e hont, IV. Béla, Nagy Lajos, igazságos Mátyás, majd Bocskay, Bethlen, Rákóczy hatalmas tényei. — Széchenyi, Wesselényi, Kossuth, Deák szelleme, lángelők, dicső alkotásai.

Megbecsülni a jót, tisztelni a nemest: elengedhetlen kötelesség. Rajongó szeretettel, határtalan becsülettel körülvenni a nagy embereket, korszakot alkotó tényekért — lélekemelő cselekedet. Megtisztelni a halhatatlant: megtisztelni önmagunkra, leróni irántuk a kegyelet adóját: valóságos erény. És ha van manapság ki kegyeletünkre méltó, úgy Kossuth Lajos bizonyára az, ki ékes szövevényével, tehetsége paratlan erejével megteremtette a politikailag szabad Magyarországot a szabad polgárok egyetemével. És ha van város, melynek a tiszteletről leróni e nagy férfi iránt elengedhetlen kötelessége: úgy városunk erre kiválóan hívatott. Tollunk az érdemek méltatására elégtelen, sőt iránta nem képes kifejezni a méltó tisztelet. Elég utalni a történetre hol neve arany betűkkel ragyog: — elég utalni arra, hogy a haza e nagy fia, a hazából jövő elismerést eleve végalkonyan erkölcsi jótétének nevezi. Adja meg tehát a jótétéményt Arad város is neki. Ezért indítványozzuk:

válassza meg szab. kir. Aradváros közgyűlése Kossuth Lajost város díszpolgárává, helyezze be annak minden jogába, s értesítse őt erről a szokott ünnepélyes uton és formában.

Reflexiók.)

Arad, május 27.

Mióta Tisza Kálmán a magyar kormány élén áll, s utólrhetlen államférfini bölcseséggel, ritka kitartással, hamfegy mondjuk, szívóssággal igyekezik fenntartani a nehéz viszonyok daczára az egyensúlyt állami háztartásunkban, — azóta — s pedig három teljes, s egy csonka országgyűlési cycles alatt — hány-szor, számtalanszor hangzott el az ellenzék padjairól, s különösen jó Csanády Sándor ajkairól a kormányonők szegre akasztott politikája ellen irányuló dörgedelmelek. S pedig nem kell ahhoz valami mélyelméjű diplomatai áttekintés, — nem szükséges Tisza Kálmán politikai működésének egészben kimagasló intuítiót regisztrálni, hogy meggyőződünk arról, miszerint ő ma is azt a zászlót követi, tartja kezében, melynek jellegje ugyanazonos az 1867-ikével. Nem mondhatni hát, hogy elveit szegre akasztotta, nem mondhatni hát, hogy politikai chameleon: tettei, magatartása egész, és összefüggő láncolat a legconsequensabb államférfi működésnek, esalhtalan bizonyítéka a realis, jellemes hazafiúi erkölcsöknek.

A szabadelvű párt tagjai között — azt mondják oda át a másik oldalon — sok nyugdíjazott államhivatalnok, muszka-vezető, és teméntelen zsidó van, — a független elem hozzájuk — már mint az ellenzékhez — szegődik, az ő elveiket vallja, — de nekik pénzük nincsen, hát többségre nem vergődhetnek.

Önkéntlenül eszembe jut a legutóbbi választás. A kerület ellenzéki jelöltje, a mikor vagy husz darab ezreshankó — nem népszimű — már elmozdított, a győzelem biztos tudatában, s a választás napján, felsalagozott, szépen kihírozott tulkot hajtatott be a választás székélyére közeli pusztijáról, — a taglók már kifényesítve várták a leverési processust, a bódók nemzeti színtű abroncsokkal minden perczben csapásra készen, — egyszerre megkondul a vészharang, s Tóth Kálmán Cammillaival töle is megkérdehte a felesége a nemesi curiában: »megbuktál Bálint?« Bár igen problematicus dolog meghatározni, hogy husz ezer forint representál-e oly összeget, a mely egyáltalán pénznek mondható, vagy sem? úgy látszik az ellenzék-nél, nem jön a pénz — számításba. És ez egy eset, hány, számtalan van még ilyen, ehhez hasonló. A szabadelvű párti muszka-vezetők, nyugdíjazott állami hivatalnokok, úgy látszik mégis többet adnak a politikai tisztességre, és inkább respektálják multjokat a jelenben, mint p. az aradi ellenzéknek újabbban feltűnt hatalmas ősz alakja, ki akkoriban, hogy más oldalról futt neki a szél, mint ma, oly dietersiádakat zengett a kormány mellett, hogy dörgedelmes hangjával megingatta von talán Karthagó falait. — Akaratlanul — de oly sok időn, évtizedeken keresztül követett politikai működését, s mai szereplését, ha vezsem, mert a dolog természetéből önként folyik — eszembe jut egy közmondás, melyben a lábszár s az öregség játszik fő szerepet. — Valjon olyan ember, a kinek már nincsen mit várni, — mert hiszen kora már a szerepléstől, a közügyekben való maradandó tevékenységtől elzárja, — jobban cselekszik-e, ha a multnak, mely mult pedig nem volt tisztességtelen, hátat fordít, s akarva nem akarva a gondolkodó ember eszébe juttatja a kakuk madarat, — ez egyéni nézet és felfogás dolga.

— 8.

képzelte, — hogy már neki nincs más útja, csak az, mely anyja után vezet oda, a hol már nem fáj semmi... És most már ismét vannak, a kiket szeressen és a kik ötet szeretik; imádkozott jótévedt és másnap újra hozta fogott ujult erővel a munkához és ezigy ment évről-évre, azt ő észre sem vette, hogy sokkal többet adott Zsolnaiéknek mint azok neki: öksakenyert, hajlekotadtak, mig Lenkénekik áldozta fel testi és szellemi tevékenységét, ifjuságát, örömeit; minden idejét a házi munka és gyermek nevelés vette igénybe.

Zsolnaié bízta Lenkét, hogy csak legyen jó, szorgalmas, majd elviszi bálókba, bemutatja a világnak egy pár év múlva, de még most korán volna, hiszen csak 15 éves. Egyik év mult a másik után, s Lenke már 17 éves és igazi szép leány volt. Hab-fehér arccsal, szelíd sötét szemével, hosszú gesztenyeszín hajával, és karcsú lengé természetével. És ő nem tudta mily szép; olyan volt mint egy rejte nyíló kis ibolya.

Híába jött el az ígért »pár év múlva« Zsolnaiénak eszébe sem jutott ígérte, ott felede a házi baj és gyermekek közt Lenkét. Ó pedig multot, nyáron fürdőkbe, tálen bálókba, színházba járt. Könnyelműen Lenkére hártott minden lajt: háztartás-vezetést, gyermeknevelést, szóval felkoldozta Lenke jövőjét a maga mulatsága kedvéért.

Lenke pedig csak várta, hogy mikor viszik már ötet is bálba, színházba, mikor fog ő is oly boldog aranyos időket élni, mint a többi korabeli fiatal leányok. Ó a mulatságot, élvezeteket csak úgy a könyvekből ismerte, és fiatal lelke vágyódott a zaj, fény, öröm után; s aztán hátha megrészegne valakit, s az viszonzóná érzelmét, a boldog nő lenne belőle, ah vajon szabadna-e neki boldognak lenni?

Ismét multak az évek munka és ábrándok között; lassanként az ábrándok elmaradtak, és Lenke belátta, hogy az élet neki egyedüli osztályrészül csak munkát juttatott, s jó még — gondolá — hogy dolgozni tud, legalább így csaknem nélkülözhetetlenné tette magát a családnál, mely befogadta, s a megérdemelt kenyér még sem kegyelem kenyér. Nem zúgolódott Zsolnaiék ellen, a miért őt úgy elhanyagolták; rosszul épen nem bántak vele, és mit várna más egy árva leány? Ne gondoljon az öröme, boldogságra, örüljön annak, hogy élhet. Még inkább tisztába jött helyzetével, midőn egyszer a kis Viola, ki

KÜLFÖLD.

A bosnyák kérdéőről a „Nordd. Allg. Ztg.“ újabb cikket ír, melyben konstataja, hogy Tisza beszéde megerősíti azt az állítást, hogy Oroszország 1878-ban önkényű egyeztet bele Bosznia megszállásába és ezért nem Németország felelős, hanem csak (torcsakoff). A berlini fölkivatalos lap kijelenti, hogy egy szót se irt, a melyet úgy lehetett volna értelmezni, mintha gyanúsítani akarta volna Ausztria-Magyarországnak 1876-ban és 1877-ben követett politikáját. Visszaautasítja azt a gyanúsítást, hogy Németország politikáját Katkov itélőszéke előtt igazolni akarta volna, mert köztudomás, miképen vélekedik ő Katkov felől. Szemben a Pester Lloyd levelezőjei állításával, vonatkozva Európa megbízására, melynek alapján Ausztria-Magyarország Boszniát megszállotta, a lap arra emlékeztet, hogy a berlini kongresszuson Anglia által Boszniának Ausztria-Magyarországnak által való megszállása iránt tett indítvány a nagyhatalmak által egyszerűen elfogadottat és hogy ezen elfogadás Oroszország részéről a Reichstadbán megelőzőleg létesült szerződés alapján következett be.

LEGUJABB POSTA.

— **A francia kormányválság** vajdásában az a legújabb hír, hogy Freycinet véglegesen lemondott a kabinet-alkításról, s most Rouvier próbál szerencsét. Midőn Rouvier a kormány újalakítását elvállalta — a Havas-ügynökség szerint — teljes cselekvési szabadságot kért Grévytől. Remélik, hogy az új kormány alakítása gyorsan sikerülni fog. Mint hírlík, Floquet elvállalta a külügyministeri tárczát. A kormány valószínűleg következőkép fog megalakítani: Rouvier miniszterelnök és pénzügy, Flourens külügy, Saussier hadügy, Fallières belügy, Spuller igazságügy, Etienne közmunkaügy, Prevot földmívelési, Jaures tengerészeti, Perier Kázmér közoktatásügyminiszter. Azon esetre, ha Lockroy és Granet tárczájukról lemondanak, a kereskedelmi és postaugyi tárczát Peytral és Bizzarellinek fogják felajánlani.

— **Az orosz cabinet** a porta bolgár jegyzékére mindenesetre írásbelileg fog válaszolni. Habár bizonyosnak vehető, hogy Oroszország eddigi álláspontjához ragaszkodni fog, diplomatiai körökben mégis remélik, miképp az által, hogy a bolgár kérdés a diplomatiai tárgyalásokba belevonatik, a békés kiegyenlítés lehetősége meg van adva.

— **A belga hadügyminiszter** zászló alá hívta 1883. és 1884. évfolyambeli hadköteleseket, mert a tényleges állománybeli csapatok nem elégségesek a rend fenntartására. Charleroi közelében Horn mellett összehíttözés volt a munkások és a katonaság közt Számos sebesülés történt mindkét részről. Három katona súlyos sebeket kapott.

NAPTÁR.

Május 29. Vasárnap. Róm. cath. naplár: B. Pün kösd vasárnap. Prot. naplár: B. Pünkösöd vasárnap, Görög orosz naplár. (Május 17.) D. 6. Andronik Nap két 4 óra 9 perczor. Nap nyugszik 7 óra 46 perczor.

Május 29. Az aradi nyomdász-egylet táncszert-lye a városligetben.

Folytatás a mellékleten.

már tizenkét éves volt, nyaka körül fonta karját, aztán könyekkel szemében mondta:

— Szegény Lenke néni én úgy sajnálalak téged, hallottam midőn az este apam mondta a mamának, hogy télire téged is vigyenek be a városba, és a mama azt mondta rá, hogy kiéregedél már te a bálószoból és hiába való költseged volna, már te egy sem kapnál férjet, pedig lásd a mama öregbel és mégis mindig megy bálba, aztán meg miért nem vitték téged is, mig fiatalabb voltál?

Mig Viola gyermekes ösztönésséggel beszélt, Lenke nem bírta előtorú könyeit leküzdeni. Hát vége! vége már mindennek! Nincs hát többé mit remélnie, ő vén leány lett a nélkül, hogy fiatalasága lett volna!

Viola részvételt simulott hozzá.

— Ne sirj jó Lenke néni — mondá — hiszen én olyan nagyon szeretlek; aztán meg nem is vagy olyan öreg, arczod még szép, szebb mint a... amae, és anaál a leány nál is sokkal szebb vagy, kinek a multkor a lakodalmán voltunk; na ne sirj hát, ne félj, akár mily öreg leszel is, én szeretni foglak.

Lenke szomorú mosolyával ölelte magához a boló gyermeket, és felfogadta magában, hogy hálás lesz a kis Viola szeretetteljes ragaszkodásáért; az lesz életcélja, hogy a gyermekből egy tökéletes nő neveljen, hogy ne hasonlítson az anyjához s ha majd talán a jövőben boldognak látja Violát, ő rá is háramlik valami, annak boldogsága viszfényéből, mert ő már a maga részére, úgy sem remélhet az életől semmit, semmit!

Mivel már úgy sem volt mit várnia az életől, Lenke nem számolta az éveket. Mult egyik a másik után, s életében csakis annyi változatosság volt, hogy szívében az a fűző tressz az évek számával nőtt.

Egy kellemes tavaszi alkonyon a pusztai ház terasán voltak összegyűlve. Zsolnai már tul volt a harminczon egy pár évvel, de azért még mindig szép asszony volt: — egy hinaszéken ült, ölében és körülte a földön színes divatképek hevertek, melyeket ő nagy érdekekkel nézegetett; Zsolnai pipázva sétált fel s alá.

Lenke egy asztalnál ült és fekete csipkés gyöngyszemeket varrt, közbe-közbe a mellette ülő Viola kezét munkáját nézte meg, ki már 15 éves volt olyan kis nagy leány; ajka körül még gyermekes mosoly játszott, de szeméből már a felnőtt leány szendessége sugárzott.

Junius 1. Arad megye rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.
 Junius 1. Aradváros rendkívüli közgyűlése d. u. 4 órakor.
 Junius 2. Arad megye központi választmányának ülése.
 Junius 12. Az aradi hadastyán egyetel majálisra és csallai erdőben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Lapunk legközelebbi száma kedden reggel jelenik meg.**

— **Pünkösdi ünnepére** üdvözlő lapunk ma reggel olvasóinkat, a legkedvesebb ünnepre, melyet velünk együtt a természet is megfog ünnepelni. Harmatos rózsák nyílásának napjává alkotta a természet és a nótá az ő min- denható hatalmával fogva megtette „piros pünkösdi napját” a szerelmek ünnepére. E napon szebben nyílik a róza, mint máskor. kedvesebb a napsugár játéka. a szellő bu- gása és többször mind az esti csend... A kalendárium legközelebbi ünnepe legyen kedves és boldog nap olvasóink szá- mára...

— **Ormós Péter** ahspán tegnap reggel Ternovára utazott.

— A **pünkösdi szent ünnepek** alkalmá- val az aradi helyi ref. templomban pünkösdi első napján délelőtt 9 órakor a z. Gedeon lel- kés és tanácsbíró tart szent beszédet, a mi után urvacsofa osztás következik. Pünkösdi másodnapján délelőtt Cseces Imre segéd- lelkész tart szent beszédet.

— **Árvízok Arad megyében** Ternován a veszedelem, melynek elhárítása végett az ot- tani főszolgabíró az alispáni hivatalától egy gátátvárási engedélyezést kérte, megszünt. Erre mutat a következő távirat, melyet Pál- ffy József főmérnök pénteken éjjel 9 óra- kor küldött a megye alispáni hivatalához: „A kiöntött Cságr vize egy szakaszon a vasuti töltésről a kavicsot elmosta és ezen uton lefolyást nyert. Most már jelentékeny apadás van. Veszélyt megcsúszott. Töltés mélyebb átvágása nem szükséges. E vélemény alapján az alispáni hivatal értesítette a ternovári járás főszolgabíróját, hogy ezen műszaki vélemény folytán a vasuti pályatöltés átvágását nem en- gedélyezheti. M. o. n. t. i. főszolgabíró tegnap dé- lelőtt 10 óra 30 perczkor Ternovárról feladott táviratában szintén jelzi, hogy a veszély múl- bban van. A távirat így hangzik: „Járásom köz- ségeinek bel és külhatárain a vizek rohamo- san apadnak. Kurtakér a veszélytől mentve van.” — Emlegettük tegnapi lapunkban, hogy T. a k. t. y. Sándor dr. mint alispáni helyet- tes a Körös által fenyegetett Nagy-Pél köz- ség vidékére küldetett, hogy ott az érdekelt társulatok képviselőivel érintkezve az esetleg szükséges töltés-átvárási elrendelje. Taká- t. y. dr. tegnap délután 2 órakor O t t l a k á- r ó l a következő sürgönyt küldötte az ali- spáni hivatalhoz. Átvágásmegförtent, urisás és Körös közötti rész vízmentes, de óriási ásvás, melyben a Bugyér által fenyegetett Nagy-Pél van; eközben nevében és a szakértői vé- lemény alapján kérem a junius elsején ugy- is elzárását elrendelni.” Ezen jelentés alapján, tekintve azt, hogy a

malom-csatornába szakadó Bugyér a csatorna saját nagy vize miatt nem találhat kellő le- folyást, a szakértők véleményéhez képest az alispáni hivatal a butyni vizöntöt, mely által t. i. a víz a Körösből a csatornába vezetettik, elzáratni rendelte.

— **A kurticsi tűzkárosultak javára** Mangra Vazul tanár ivén a következők ada- koztak: Metianu János püspök 20 frt. Boncs Dóme 10 frt. dr. Sándor Átanás 5 frt. Do- gariu György 5 frt. Oberknez Costa 1 frt. Teletsin A. 1 frt. Jankovits János 1 frt. ifj. Deutsch Samu 1 frt. Oncu Miklós 1 frt. Su- cin Aurel 2 frt. Stancescu Vazul 2 frt. Papp Ignác 2 frt. Purcaru György 1 frt. Gallu József 1 frt. Karácsonyi Antal 1 frt. Ciore- gariu Romulus 1 frt. Hamza Agost 1 frt. Dobru Demeter 2 frt. Florescu György 2 frt. Onen Letitia 1 frt. dr. Magdu Dóme 1 frt. A. Z. 1 frt. Ceantea Tivadar 1 frt. Ceantea Rhea Silvia 1 frt. dr. Traileanu 1 frt. Boles Janos 2 frt. Florescu Peter 2 frt. ifj. Flo- rescu Peter 1 frt. Venter Gerő 2 frt. Anto- nescu Dóme 1 frt. dr. Plopi György 5 frt. Plopi Silvia 5 frt. Prodananu Lucetia 1 frt. Plopi Vazul 1 frt. Prodanovics Miklós 1 frt. Dogariu Illes 1 frt. Bodea Gábor 1 frt. Ro- xin János 1 frt. Nicora Dávid 1 frt. Lazaru György 5 frt. Antonovics István 1 frt. Jan- kovits György 1 frt. Jonsescu Lázár 2 frt. Popi János 1 frt. Ardeleanu Miklós 1 forint. Mangra Vazul 1 frt. Összesen: 103 frt.

— **Az aradi főreáliskolához** az éret- ségi vizsgálatokra miniszteri biztossal a közok- tatási miniszter ö n i g Gyula budapesti műgyetemi tanárt küldötte ki.

— **A maros áradása** még folyton tartott egész tegnap délutánig. A tegnapi virradó éjjelen át jelentékenyen áradt a folyó úgy, hogy reggel 4 órakor már 3-18 méter ma- gasságu volt a vízszál. Ezt a magasságot az- tán megtartotta délelőtti 11 óráig, midőn már apadás állott be. Déli 1 órakor 3-12, délután 2 órakor 3-10 és 5 órakor 3-7 méternyi volt a vízszál. Most már általában semmi veszély- től nem lehet tartani, annyival is kevesebb, mert az idén nem járult az áradó vízomághoz az ugynevezett „zöldár” mely, május-junius hónapokban rendszeren azáltal keletkezik, hogy a nagy esőzések még az erdélyi hegyeken ta- lálják az olvadó havat.

— **Házvizsgálat.** A házvizsgáló bizottság az árvízveszély tartama alatt több napon át pi- bent, minthogy a bizottság mérnöki közeg- től az árvíz által szükségessé tett munkálatok vették igénybe. A bizottság az ünnepek után újra hozzálát a házvizsgálathoz s ezáltal a há- lász-intézet veszi elő.

— **Az adókövető bizottság** tárgyalási sorrendje kedden és szerdán a következő.

Kedden május hó 31-én a szatócok, szülész- nők, sátor-állítók, serteskereskedők, sörkő- kereskedők, sörkő-metszők, sörkőrákosok, sör- csarnok-tulajdonosok, szena-árusok és sodrony- szövő gyárak III. oszt. ker. adóját; szerdán junius hó 1-én pedig a szatócok, sütők, pászka- sütők, takácsok, magán-tanítók, zongora-tani- tók, táncz-mesterek, nevelőintézet tulajdonosok, téglá-égetők, timárok, tollkereskedők, turó- kereskedők s toherszállítók III. oszt. ker. adóját tárgyalja a bizottság.

— **Meghívás.** Van szerencsénk az „arad- vidékitanító-egylet” t. e. z. tag- jait és tanúgy barátokat a folyó évi május 30-án, 31-én és junius 1-jén Pécs- kán tartandó „Aradvidekitanító-egylet” XVIII. nagygyűlésére tisztelettel meghívni. Záray Odón, helyettes elnök, Szathmáry István I.

jegyző. Az „aradvideki tanító-egylet”, folyó évi május hó 30-án, 31-én és junius hó 1-én Pécskán tartandó XVIII. nagygyűlése- nek sorozata. Május 30-án. 1. Indulás Arad- ról délután 2 óra 56 percz. 2. Előértekezlet délután 6 órakor a belvárosi iskola ma- sodik osztályában. 3. Ismerkedési estély este 8 órakor: (Tánczeztéllyel egybekötve.) Május 31. Diszülés a városház tanácstermé- ben kezdete d. e. 9 órakor. A diszülés soro- zata. 1. A diszülés elnökének megválasztása. 2. Előnöki megnyitó. 3. Prolog. Irta Györ- gyössy Rudolf, elmondja Kovács Vincze. 4. Modern eszmék az ó-korban. Irta és felol- vassa Némethy Károly. 5. „Gondolatok az er- kölcsei nevelés köréből és a testi fenyték” cz. tetéről értekezik Bruch Alajos. 6. Tanügyi karczolatok. Irta és olvassa Verner László. Diszülés délután 2 órakor a nagyvendéglő nagytermében. Gyakorlati előadások délután 5 órakor a belvárosi iskola II. osztályában. Tárgyai: 1. Egy tekintet a szökneten külső lényére. 2. Roboz József értekezése. 3. Záray Odón újabb szerkezeti betűszekrényének meg- ismeretése. 3. Rögönzött gyakorlati tora- előadás. Vezeti László Lajos. 4. A helyi tan- itozeteknek megtekintése. Junius 1. Közgyű- lés a városháza tanácstermében. Tárgyai: 1. Elnöki évi jelentés. 2. A számvizsgáló bi- zottság jelentése. 3. A segélyalap biz. jelentése. 4. Az „Eötvös alap” kezelő elnökének jelen- tése. 5. A tanszermuzeum elnökének jelen- tése. 6. A könyvtárnok jelentése. 7. A vitá- kór jelentése. 8. A női szakosztály jelentése. 9. Tiszújítás. 10. A jövő évi munkák ter- vezetének megállapítása. 11. Indítványok. (Az indítványok az előértekezleten írásban bete- resztendő.) Elindulás Pécskáról este 7 órakor. Az id-izett program kapcsán van szeren- csénk jelenteni, hogy a berzini zárdá- b a való kirándulás a közgyűlés befejezte után, azaz junius hó 1-ének délutánjára terbe- vetett. — Ha a körülmények úgy alakulná- nak, hogy a me z ő h e g y e s i m é n t e l e p n e k és m i n t a g a z d á s z a t n a k megtekintése szintén lehetővé válnék, az odaváló kirándulás junius 2-án reggel fog meg- történni. Aradon, 1887. május 27-én. N é- m e t h i Károly, a nagygyűlést rendező bizott- ság elnöke. S c h r o d t György, a nagy- gyűlést rendező bizottság jegyzője.

— **Katonai áthelyezés.** Ö felsege a ki- rály, mint a hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk, roszanggei Costa Rosetti Antal ezredes hadmérnök igazgatót Aradról hason minőségben a komáromi hadmérnök- igazgatósághoz helyezte át, és W i s a n e- k e r Ferenc, a krakói hadmérnökigazgatóság- nál szolgálatban levő őrnagyot hadmérnök- igazgatóvá Aradra nevezte ki.

— **Ismét zivatar.** Ugy látszik, már esendő rovatot követel magának nálunk az ég, esinál- ván mindennap olyan fergeteges égi háborút, a mit elhallgatni nem lehet. Dörgött, villámlott, zuhogott tegnap délután is s a dörgés közt per- se megint vagy három mulatságot kellett jobb időkre halasztani. Odafenn egy kicsit megtéve- tek a kalendáriumban.

— **Gyászrovat.** Simalya Mihály polgár- társunkat — mint részvétel értesülünk — fáj- dalmas csapás érte, nevének szül. Muska Antonia urnoknek elhalálozása által. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alólirottak fájdalmas szívvel jelentik minden rokon és résztvevő barát nevében is, a felejtéhetlen hű nő, jó édes anya, anyós, nagynanya, testvér, rokon és barátai Simalya Mihályné szül. Muska Antonianak, folyó hó 28-án, reggeli 8 órakor, életének 45-ik s boldog házasságuk 29. évében, a halottas szentségek ajzatos fel- vétele után történt esendes kimúlást. A meg- boldogultnak földi maradványai folyó hó 29-ikén, 1. u 5 órakor fognak Hassinger-ut- cza 5. számú házból, a helybeli közsírkertben

most nagyon falusiasnak, szögletesnek tet- szett előtte.

Össze is szedte magát, hogy őt is szép- nek kedvesnek, szellemesnek találja Hátszegi, szóval teljesen meg akarta hódítani.

Egy órai eszevés után jelentették, hogy találva van. Zsolnainé bájosan lejtett az ebéd- löbe Tibor karján, Lenke pedig az asztal kö- rül foglalatcsodott.

— Lenke, rokonunk — mutatá be őt Zsolnainé Tibornak csak egy futólag, aztán időt sem engedve, hogy Lenkéhez közeledjék, leültette őket az asztalhoz, jobbra maga mellé balra pedig férjét.

Tibor szahadkozott, hogy ő nem foglal- hatja el a több helyet, inkább a hölgyek ül- jenek oda.

— Oh, nem egyezem belé, Viola még gyermek, Lenke meg csak hadd maradjon az asztal végén, az ő szokott helye, úgy is fel kell az asztaltól kelnie.

Tibor engedelmessékedett, de azért rend- kívül figyelmes volt Lenke iránt; az áteleket, midőn Zsolnainét átvette, előbb Lenkéhez vitte, aztán kintálta csak meg vele a szomszédjá- ban, utól Viólát; gondja volt rá, hogy pohá- rába vizet töltsön és mikor csak Zsolnainé szőáradatól tehethe, Lenkéhez intézett kérde- sének. A többek között azt is megkérdezte, hogy jól sikerült-e az elmúlt farsangi bálók?

Lenke zavarodottan vallá be, hogy ő nem tudja, és Viola még azt is hozzá tette, hogy Lenke még sohasem volt bálban.

Hátszegi csodálkozását fejezte ki, hogy egy ifjú leány hogy nem vágyódik bába menni?

Lenkének szívébe nyíllallott ez a szó, „ifjú leány”; vajon csufolódik-e most ez a férfi?

Zsolnainának nem tetszett ez a beszéd, félt, hogy majd kislát, hogy Lenke vágyott volna bába menni, de ő nem vitte, le akarta hát kötni Tibor figyelmét, s elmondta, hogy a vidéki bálók mily unalmasak, és hogy ő csak a fővárosi bálókban mulat igazán. Ők nagyon gyakran vannak a fővárosban — cse- veget tovább — hiszen úgy rá fé a szegény pusztaiakra egy kis szórakozás, sokszor he- tekig is bent vannak a színház kedvéért.

Ebéd után Tibor megkínálta a hölgye- ket csigárettel. Lenke és Viola nem fogad- tak el, de Zsolnainé rágyújtott.

— Nem félsz edesem, hogy rosszul le-

örök nyugalomra helyeztetni; az engesztelő mise gyászmae áldozat pedig junius hó 1-én, d. e. 10 órakor fog a helybeli t. Minorita atyák szentgyházában az egek Urának be- mutatni. Nyugodjék békében! Arad, 1887. május hó 28. Simalya Mihály, férje; öz. Go- golak Károlyné, szül. Muska angéla, testvére. Zsófi, Károly, Vendel, Emma, Irén, Katica, férj. Csutak Károlyné, gyermekei, Csutak Károly, vaj. Károly és Valéria unokái.

— **Körrendelet.** A közmunka és közle- kedésügyi miniszter egy körrendeletet bocsá- tott ki, melyet Arad város tanácsának is meg- küldve felhívja azt, hogy a város határában levő gözre be nem rendezett hajókat irassa össze s az erről szó kimutatást terjessze fel. A tanács az összeírással a kapitányi hivatalt bizza meg.

— **Jóváhagyott kimutatás.** A közmunka és közlekedésügyi miniszter a közmunkavált- ság és természetben szolgáltatandó közmun- káról a város által hozza felterjezt kimu- tatást a jóváhagyási záradékkal ellátva vissza- küldötte.

— **Vizbefut ember.** Nagy szerencsétlen- ség történt tegnap a csallai erdő oldalán a Holt-Maros árjában. B a r n a Mihály fia, a ti- zenyelez éves Nuczu a város határából egy lovon át akart usztatni a Holt-Maroson az erdő széli tanyájukra. A Dogaru tanya közelében ment be a negyáradt folyóba s lova itt egy mederben levő fatuskóban megbotolván, a ro- hanó ár a szerencsétlen ifjút magával sodorta. úgy, hogy az néhány pillanatrai küzkö- dés után elmerült. Rokoniak csónakon egész délelőtt keresték az áldozat holtestét, míg nem déli 12 órakor sikerült azt megtalálni. Ebből az alkalamból nem látjuk feleslegesnek felső- lalni az iránt, hogy a Holt-Maros medre, mely egészen el van lepvé mindenféle kisebb- nagyobb fatörzsekkel, ág-boggal, a mik, mint a jelen esetben is történt, könnyen bajt okoz- hatnak, végre kitisztíttassák.

— **Elcsipett jómadár.** Volt itt Aradon egy F e l d Jakab vagy Jenő nevű körszegi illetőségű 20 éves nőtlen fiatal ember, a ki még 17-én megszökött a gazdájától. Ez a jó- madár, hogy Aradon tartózkodása valami nyomot hagyjon a családfelelősségi intézetben, a fiokból ellopott 3 frt 80 krt, azonkívül fel- vett 6 frtnyi díjat eszedálállásért. Finomabb stieljei közé tartozott, hogy a családoknyekbe aláírásokat hamisított sőt egy ízben a maga számára egy hamis esedéknövet is állított ki, melyben a rendőri tisztvis-lők aláírását is hamisította. Az aradi rendőrség szökése után rögtön köröztette s ennek meg is volt az eredménye, a mennyiben az ípsét Csabán el- csipették és az aradi törvényszékhez bekisértek.

— **Nyomdászok mulatsága.** Az aradi nyomdászegylet többször említett nyári mu- latsága ma este megje vége a városligetben. A táncmulatságot tudvalevőleg hangverseny előzi meg, melyet az egyetli dalkör ad elő. A derék egylet megérdemli, hogy sikerült mulatságának sorához egy újabb járuljon.

— **Az aradi uszodát** az építészeti bi- zottság a napokban megvizsgálta és használ- hatónak véleményezte.

— **Eljegyzés.** Perjessy Mihály vingai járásbírósi aljegyző pénteken tar- totta eljegyzését Köllér Janka kisasszony- nyal, Köllér Nándor vingai lakos szere- tetre méltó kedves leányával. A fiatal párnak tartós boldogságot kívánunk.

— **Új gazdasági tudósító.** Békésmegye gy o m a i járására nézve Kovács Lajos gyomai lakos az állandó gazdasági tisztelt bi- zatott meg a miniszter által.

— **Az aradi általános munkás beteg- segélyző egylet** f. évi május hó 30-án pün- kösdi hétfőjén, d. u. 3 órakor a városháza kis-

termében rendes évi közgyűlést tart, melynek napirendje a következő: I. Az évi számadás előterjesztése. II. A küldöttek és két jegyző- könyv hitelesítő választása. III. Indítványok és felszólalások. Ezen rendes évi közgyű- lése az egyetli tagtársak tisztelettel meg- hívhatnak. A t. tagok felkérhetik, a tagság igazolással tagkönyvüket magukkal hozni. Ara- don, 1887. május hóban A közp. választmány.

— **Az aradvárosi önkéntes új tűzoltó- kar** működő tagjai által a csallai erdőben pünkösdi első napján megtartani szándékol- május vigalom a kedvezőtlen idő következté- ben jövő junius hó 9-ik napjára halasztatott el. miről a n. é. közönség tisztelettel értesít- tetik. A r e n d e z ő s é g.

— **Az ipariskolák idei tanoncmunka- kiállítás**a nem sikerült úgy, mint előző évek- ben. A tanoncok, dacára az évközben meg- újított felhívásoknak, kevés tárgyat jelentettek be s tegnap, mikor a tárgyakat be kellett hozni, a bejelentők nagyobb része elmaradt. Ennek következtében az ipariskolai bizottság elnöksége a miniszteri rendeletnek megfelelően megtárta ugyan a kiállítást a polgári iskola nagytermé- ben, azonban az ünnepélyes megnyitás és be- záras elmarad. Valóban sajnálunk kell azt a meglepő közönyt, melylyel az idén először talál- kozunk iparosaink részéről a munkakiállítással szemben, melynek mint a harmadévi és tavalyi példák mutatják, félreismérhetlenül kedvező be- folyása van az iparostanoncok kiképzésére.

— **Halálozás.** P a p p Mihály, a békési ev. ref. egyház közseg közneveltségi lelki- pástora, a békés-bátoni egyházmegye tanács- bírája f. hó 26-án 54 éves korában meghalt. Özvegyet és 5 árva hagyott hátra.

— **Az aradi ipartestület** kabeleében fenn- álló özevgyi segélyalap tagjai értesítettek, mi- szerint az elhalt Pfeifer Thaddéus kádármaster halála alkalmából esedékes tagsági illetek be- szedése a jövő héten megkezdetik, miért is ké- retnek a t. tagok a díjakat a testület megbizott- jának megjelenésekor kézbesíteni. Mindazok, a kik több díjjal vannak hátralékban, felhívhatnak, hogy hátralékaikat ez alkalommal egészen le- törlesszék. Aradon, 1887. május 28-án. Az elnökség.

— **Elveszett nyugdíj.** P a u l Tivadar né aradi lakosn nyugdíj-ívet 7 darab nyugtával elvesztette.

— **A „Rendőri Közlöny”-ből.** P o r d i László szegedi illetőségű 28 éves kömvésze- ged Aradról munka adójától adósság s mun- kakönyve hátrahagyásával megszökött. Közzük.

— **Elveszett egy** az ipar és néphaz részről ki- állított és 35 frttról szóló betéti könyvecske, melynek be- csületes megtalálása kértik, hogy a könyvet a rendő- séghez vigye.

— **Tolvajlás** Buna Flóra butyni ille- tőségű esavargó rendszerint bejárta az aradi pálinkás boltokat mrt nagyon szerette a spi- ritust. Ezen szenvedélye vitte be H a c k e r Lázár főter 15-ik számú házába is, hol az asszony azt mondta, hogy fára van szüksége. Buna Flóra mint udvarias ember rögtön vál- lakozott, hogy majd hoz 6 fát. El is vitt egy egészen újdonat új kőzőköcs, hogy majd azon hozza a fát és ezt a kocsi aztán úgy elvitte, hogy most a rendőrségnek kell ke- resnie.

— **Lóversenyt** rendez a békésmegyei gazdasági egylet Csabán, pünkösdi másodnap- jan, délután. Ugyanaznap este a csabai fiatal- ság táncmulatságot tart a Széchenyi liget- ben, mely igen látogatottnak ígérkezik, mint- hogy e napon az egész megye intelligenciája találkozik át di egymásnak.

— **A „Fortuna” beteg- és önszegélyző egylet** választmánya f. hó 30-án, pünkösdi hétfőn d. u. 4 órakor a Király kávéház ba- lýságeben tartja ülést, miről a t. cz. vá- lasztmányi tagok ezuton is tisztelettel értesít- tetnek. Egyttal új tagok is vétetnek fel. Aradon, 1887. évi május hó 28-dikán. A z e l n ö k s é g.

mit akarsz te bobó vén leány, kérdé magá- tól, csak nem találd tán magadat szépnék, csak nem hiszed tán, hogy az a világi sze- relemre gyuladon irántad? Te már elvirul- lárt, mért ebresztetted új életre a már hal- dokló reményeket, hiszen már te nem lehetsz boldog soha, soha! s keserűben levetette magát ruhástól ágyára és sokáig zokogott.

Másnap Hátszegi elutazott azon ígérettel, hogy nem sokára újra ajón. Bueuszákor megjegyezte, hogy Lenke nagyon halvány, mire aztan Lenke halántékáig elpirult, és ez nem keltette el Zsolnainé figyelmét, ki is csí- pösen megjegyezte, hogy bizonyosan soká ábrándozott az este, pedig kinőhetett volna már abból a kisasszony!

Hátszegi gyűlölni kezdé ez asszonyt, és nem épen barátságos tekintet vetett rá. Tavozáskor tiszteletteljesen mogcsókolta Lenke kezét.

Ezt már nem bocsáthatja meg neki Zsol- nainé; elbódította előle a gavallér, pedig ő mindent elkövetett, hogy őt találja Tibor ked- vesnek, szépnék és nem áthatotta kimutatni, hogy neki Lenke, az a szolgáló-féle jobban tetszik. Volt is Lenkének mit hallania! Gu- nyosan monda az asszony, hogy bizony nem nagyon finom izlésre tett szert Tibor Páris- ban. Ugy látszik nagyon szereti a régiéset, aztán meg csufolta Lenkét, hogy egészen ké- nyes lett, mióta kezét csókolt neki a párisi gavallér, pedig szegény Lenke most is csak oly szerény és dolgos volt, mint azelőtt.

Elérkezett a pünkösdi ünnepe. Viola a ház előtt padon ült, midőn egy kocsi láttott sebesen közeledni, és nagy meglepetésére Ti- bor szált ki abból.

— Ön itt? kérdé meglepetten. Ugy-e most nem vártak? Ugy csapok le közibök, mint egy ragadozó madár, vigyázzanak, hálha lopok is valamit — monda Tibor, — ki a szokottál sokkal vigább volt.

— Itthon vannak mindnyájan? kérdé aztán.

— Igen, felelé Viola.

— Hát a Lenke néni, hogy van, mit csinál? kérdé Tibor.

— Ő, mint mindig, dolgozik; vezeti a háztartást, tehát ily nagy ünnepeken meg in- kább el van foglalva; no de ne álljunk itt az utcán, tessék bejönni, monda Viola.

— No csak meg egy kissé, valami fon- tos kérdeni valóm van, — szólt mosolyogva

Béla a veranda lépcsőjén ült, és egy ké- pes könyvből olvasgatott.

Mindnyájan gondolatokba merülve hall- gattak, de egy kis fü jövelete megszakítá a csendet.

Itt a posta, — mondák mindnyájan és roppant érdekel kutatták ki a postatáskát, ki egy levelet, ki egy lapot vagy hirdetést vonra elő. Végre megsztoztak, a mama és Viola egy-egy lapot kaptak, Béla egy képes árjegyzéket, Zsolnai pedig a leveleket kezdte olvasni.

— Ah mily nagyszerű, kiált fel kellemes meglepetéssel Zsolnai, holnap kedves vendé- get kapunk.

— Kit, kit? kérdék kíváncsian.

— Hátszegi Tibor, az én hajdani kedves barátom írja, hogy hajazott Párisból és első gondja engem, mint legjobb barátját magla- togatni, holnap itt lesz.

— Ah! Hátszegi! az a nagy gavallér! a kiről annyit beszéltél, kérdé örömteljes han- gon Zsolnainé.

— Az hát, csak hogy nemcsak az az ér- dome van neki, hogy nagy gavallér, monda fentokodva Zsolnai, hanem kitűnő festő, és hozzá még gazdag ember; valóban szép tőle — folytatta megindulva — hogy oly hosszú idő után is rám gondol, pedig mily rég nem láttuk egymást, én még akkor nőtlen ember voltam!

— Ah Istenem, szinte reszketek az iz- gatottságtól, monda Zsolnainé, holnap oly ritka vendég és mi oly készülletlenül vagyunk. Lenke, kérlek — folytatta idegesen, siess az- zal a csipkével, még ma fel kell varnod a fekete atlasz ruhámat. Olyan embert csak nem lehet akárhogy fogadni; no képezem, az meg tudja bírni az embert, ha annyi ideig élt a kedves és szellemes francziák között.

— Bizony őt méltóan kell fogadni, monda Zsolnai, és talán Lenke inkább a vendégszo- bát hozná rendbe.

— Nem, nem, majd azután, előbb az én ruhámmal legyen kész. Csak jókor kell fel reggel Lenke, hogy a gyermekeket és szobá- kat rendbe szedd, aztán a könyhában is in- tézkedj; csúszlajtok nagyszerű ebédet, képzé- lem, hogy hozzászokott a jó éléshez. Hátszegi azok közt az inyencc francziák között.

Lenke szeliden, szerényen igent mondott a megbízásokra, és serényen folytatá mun- káját.

— Jó, jó lelkem. Hiszen mindenki a
te hasznára vet, azat. Bár soha se telje-
dijék be, a mit a Kovács András kézfő-
gőn Lipták Maris az utolsó ajtóban beszélt,
én nagyon félek a szomorú következtéstől.

HUZÁS

már a jövő hónapban.

KINCSEM-SORSJEGYEK á **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt.
6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény készpénzben

50.000 Ft.

Továbbá:

10,000 frt **5000** frt 20% levon. | **4875** Pénznyeremény

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

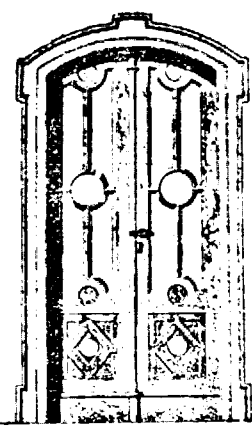
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.

KINCSEM-SORSJEGYEK kaphatók:

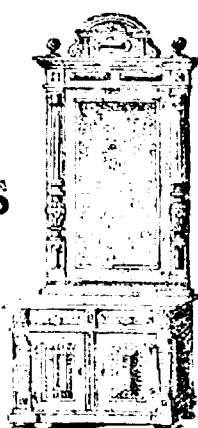
WALLFISCH ARMIN urnál és e lap kiadóhivatalában.

Alapított 184

Porczán Lajos

épület- és butor asztalos
ARADON,
Part-utca, 4. sz.

Ajánlja magát mindennemű

épület és butor asztalos-munkák

elkészítésére, továbbá mindennemű boltberendezések és portálok a legújabb minták után, gyorsan és pontosan készíttetnek. A mai kor kívánalmának megfelelően mindennemű finom butorokra megrendelések elfogadtatnak s azok jótállás mellett elkészíttetnek. Terveket bármilyen munkákra készséggel készítenek.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

303—4.4

Tisztelettel
Porczán Lajos,
épület és butoraszttalos.

Egy jó erkölcsű fiu tanonczul felvétetik.

Első aradi
függöny, fehérnemű,
férfi és női gallér
tisztító intézet
Aradon,
Hajó-utca 1. szám. (keményítő-gyár.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy egy bécsi mosó és fehérnemű-tisztító intézetben hosszabb éveken át tanulmányoztam a tisztítást és most saját üzletet nyitottam, hol mindennemű fehérnemű, ugymint férfi és női kezeltőket, gallérokat, ingeket, függönyöket bármilyen minőségben tisztításra elfogadok és azokat egész bécsi formában elkészítem.

Kérem a nagyérdemű közönséget egy próbamegrendeléssel engem szerencsésíteni. Igyekezni és fáradozni fogok a teljes megelégedést kiérdemelni.

184.3—3

Kiváló tisztelettel:

Hajdu Piroska.

A jegyzői teendőkben jártas,
a magyar és román nyelvet biró szerény fiatal ember

15 irt havi fizetés

és mosáson kívül teljes ellátás mellett azonnal

alkalmazást

nyerhet

Popescu János

jegyzőnél,

408—2.3

Magyaráton.

Eladó borok.

500 hektolit-r kitűnő, saját termésű
kovasinczi

12, 8, 6, 4 és 2 éves
aransárga színű

hegyi bor

eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni:

Aradon, Deák-Ferencc-utca, 22. szám alatt.

406

2—2

Zálogtárgyak
elárverezése.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek ezennel tudni adni, hogy

hétfőn, f. é. juniushó 6-án

délelőtt 8 órakor a tek. városi kapitányi hivatal egy közegének jelenlétében, üzlethelyiségemben, Kossuth-utca 62. sz. azon

zálogtárgyak,

melyek lejáratkor ki nem váltattak, sem elzálogolási határidejük meg nem hosszabbított, a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Arad, 1887. májushóban.

217—2.3

Weiss Dávid.

BRUCKNER LIPÓT

Arena-épület, ARAD, főtér 20 ik szám.
Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy helyben teljesen bécsi mintára

aranyozó-műhelyt

rendeztem be, melyhez a megkívántató jeles munkaerőket direct Bécsből sikerült megnyernem, minélfogva azon előnyös helyzetben vagyok, hogy minden néven nevezendő

aranyozási munkát,

ugy újat, mint javításokat, a legjobban és legolcsóbban eszközölhetek.

Valamennyi kép- és tükröket, mely üzletemben árusítatik, műhelyemben a legnagyobb figyelemmel készítil, minélfogva ezek sokkal jobbak és tartósabbak, mint a közönséges bécsi gyári tucatzmunkák.

Egyidejűleg ajánlom dmsan felszerelt raktáromat szent-, táj- és genre-képekből minben nagyságban és kivitelben.

Tükrök fa-, antique- és aranykeretben.

Nagy raktár vas- és fabutorokban,
ingó-, hajó- és ébresztő-órákban.

Mindezen tárgyak a legolcsóbb cassa-árak mellett, mint kis részlettízítésre is árusítatnak.

156 3—10.

Tisztelettel

Bruckner Lipót.

Meghívás.

Az aradi légszeszvilágítási részvénytársulat
XVI-ik évi

rendes közgyűlését

f. évi június hó 12-én, délelőtti 10 órakor

az aradi ipar- és népbank gyűléstermében

tartja meg, melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

A napirendet képezi:

1. Az 1886—87. évi üzleti jelentés felolvasása, a mérleg betérjesztése, a felügyelő bizottság jelentése és a tiszta nyereség felosztása iránti határozathozatal.
2. A részvények törlesztési tervezetének megállapítása.
3. A társulati alapszabályok részbeni módosításának javaslata
4. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság megválasztása.

409—1.2

Mérlegszámla az intézetnél betekinthező.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni óhajtanak, felkéretnek, miként az alapszabályok 17. §-a értelmében részvényeiket, vagy ezekről szóló betéti leveleiket f. évi június hó 10-ig bezárólag a gyári irodában, térítvény mellett letéteményezni sziveskedjenek.

Kelt Aradon, 1887. május 29-én.

Az igazgatóság.

Arlejtési hirdetés.

Aradmegye tek. törvényhatósági bizottsága
63—1886. számú határozatával Draucz körjegyzőségnek 2853 ft 12 kr költséggel előirányzott

község ház építését

engedélyezte, ezen építés árlejtés útján leendő biztosítása végett f. évi június 15-én,

d. e. 10 órakor Draucz község körjegyzői irodájában nyilvános árlejtés fog tartatni, melyr árlejtési szándékozók 10 százaléknyi bánom pénzzel ellátva azzal hivatnak meg, hogy a terv, költségvetés s árlejtési feltételek addig is a körjegyzői irodában megtekinthetők.

Draucz, 1887. május 24-én.

Lovich Gyula,
körjegyző.

411—1.3

Férfi- és gyermek

nemez-, gyapjú- és szalma-

KALAPOK,

cylinderek.

klakkok,

ezipők, keztyűk.

Szabott áruk.

INGEK

(chiffon, creton, oxford és

zefir).

alsónadrágok

gallérok, kezeltők,

ZSEBKENDŐ,

harisnyák.

Feste Preise

TÖRÖK GERGELY,

férfi-divat terme

az ARANY EMBER-hez

Arad, főtér 14. sz. a., Herman-palota.

Fixe prixe.

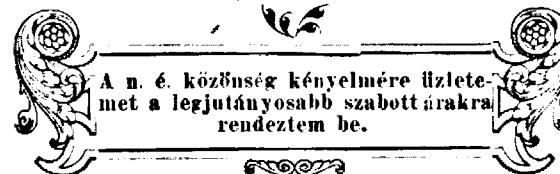
Nagy raktár

utazó- és kézi

bőröndökben,

pénz- és dohány-tárcsák,

börkamaschnik.

A n. é. közönség kényelmére üzlete-
met a legjutányosabb szabott árakra
rendeztem be.

Esernyők,

SÉTAPÁLCZÁK,

illatszerek,

szappanok,

fog-, haj- és ruha-kefék,

fésűk.

!! Hallatlan olcsó árak mellett !!

Arad,- Csanád,- Békés- és Hunyadmegye

részére

választási

zászló fő-raktár

Török Gergely

férfi divatkereskedésében

Aradon,

főtér, Hermann-palota.

**Kivánatra árjegyzékkel azonnal
szolgálok.**

!! Hallatlan olcsó árak mellett !!

Választási zászló főraktár

Választási zászló főraktár.